

+
M
PAX

1 november 2022
Allerheiligen

Veelgeliefden,

Gaudeamus in Domino, Verheugen wij ons in de Heer. Op deze feestdag van Allerheiligen loven wij de Heer tezamen met de heilige engelen. En Johannes laat met zijn visioen op ons een lichtstraal uit de hemel neerdalen. Wij verheugen ons over de ontelbare menigte, zij die voor de troon en het Lam staan, gekleed in witte gewaden en met de palmtakken van hun overwinning in de hand.

Wij verheugen ons over de grote menigte heiligen die de overwinning hebben behaald; wij verheugen ons over de grote menigte van heiligen die in de toekomst de overwinning zullen behalen. En wij verheugen ons over de grote menigte die in onze tijd de overwinning behaalt, waarbij wij leven in de hoop dat ook wij ons mogen aansluiten bij hen.

Elke Eucharistie vieren we de overwinning van het Lam en valt er een lichtstraal op het altaar vanuit een kier in de hemel, die ons uitnodigt de weg van het Lam te gaan, door Hem na te volgen zoals de menigte die niemand tellen kan, zij die uit de grote verdrukking komen en hun gewaden wit hebben gewassen in het bloed van het Lam. Wij zijn nog onderweg en onze strijd is nog niet afgelopen. Wij mogen echter in Christus onze overwinning verhoppen.

Wij vieren de overwinning, maar sint Jan houdt ons in de tweede lezing voor: *De wereld begrijpt ons niet en kent ons niet*. Zo heeft een niet onomstreden politicus pas geleden het christendom een kneusjes religie genoemd, een ideologie voor zwakkelingen, voor losers. “Waar is het succes, waar de strijd, het gevecht?” Welnu, dat vieren wij vandaag! Een betere illustratie van de woorden van sint Jan is er niet. “Altijd dat lijden, altijd dat kruis”, zei hij. Ja, dat is onze strijd en daar ligt onze overwinning. Hij voelt zich aangetrokken tot het klassieke heidendom met zijn pantheïsme, dat wil zeggen de vele goden en half-goden die zich onderscheiden door immoreel gedrag en geweld. Deze visie past naadloos op het moderne heidendom met zijn supersterren en idolen.

Is dat niet de keuze waar elke mens voor staat? Is dat niet de keuze die de eerste martelaren moesten maken? Is dat niet de keuze die ook wij nu moeten maken: de keuze tussen macht en liefde, tussen geweld en barmhartigheid, tussen wraak en medelijden. Dat is de strijd van alle eeuwen, waardoor de Kerk steeds op nieuw in een grote verdrukking terecht komt.

Het is niet toevallig dat het boek van de profeet Daniël en de Apocalyps over machtige rijken spreekt in beelden van gewelddadige beesten. Machtige heersers gedragen zich inderdaad beestachtig. Maar wij hebben

allemaal nog gedeeltelijk een dierlijke inborst. Jezus houdt ons voor: Als iemand u op uw rechterwand slaat ... En ons dierlijk instinct zegt ons dan: terugmeppen. Zo moeten we kiezen tussen macht en liefde, tussen geweld en verdraagzaamheid, tussen overheersen en dienen. Deze keuze moeten we in het groot maken, maar ze begint in het klein, in ons hart. Dat is onze strijd en daar ligt onze overwinning. We hebben van de heidenen het woord *virtus* overgenomen, wat duidt op mannelijke dapperheid en kracht. Dat is datgene wat het klassieke heidendom bewonderde. Maar voor de christenen betekent het vooral *deugd!* Door de deugden zijn we ‘mannelijk’ en strijden voor de overwinning.

Dat heeft Christus ons geleerd en dat is wat we vooral zien in het Lam dat de zonden van de wereld wegneemt. Hoe overwint het Lam? Door de zonden te bestrijden, met geweld of macht uit de wereld te bannen? Nee, door de zonden te dragen, te verdragen en zo de wereld uit te dragen en weg te nemen. Juist het zwakke, onmachtige, onschuldige en ongevaarlijke lam is het beeld van Gods kracht. Daarom kan sint Paulus schrijven: *Als ik zwak ben, ben ik sterk.* (2Kor. 13,4) En in de pefatie van de martelaren zingen we: “Zo komt uw kracht in zwakheid tot ontplooiing en maakt Gij onze broosheid sterk om van U te getuigen.”

Wie zijn dat voor de troon? Dat zijn degenen die uit de grote verdrukking van alle tijden komen en hun gewaden wit gewassen hebben in het bloed van het Lam, door niet op eigen kracht te vertrouwen maar op de verlossende genade van de Heiland.

Sluiten wij ons aan bij de lofzang vanuit het hemelse Jeruzalem waar uit de kring van onze broeders de eeuwige lof klinkt en waarheen wij als pelgrims onderweg zijn. “Vol vreugde om de verheerlijking van de leden van de Kerk in wie Gij ons, zwakke mensen, een steun en voorbeeld schenkt.” (Pefatie van Allerheiligen)

Gaudeamus omnes in Domino. Verheugt u in de Heer.